

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Philippi Cluverii[i] Sicilia Antiqua

Clüver, Philipp

Lvgdvni Batavorvm, 1619

Cap. VII. Taurominium urbs. Taurus mons. Naxus urbs. Portus
Taurominitanorum. Asines sive Asinius fluvius. Onobala amnis; qui &
Taurominius. Veneris fanum. Apollinis ducis ara & statua. Copria, sive ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14145

FAVCE
Tauromini-
tane.

ARGENNVM
promontori-
um.

DREPANVM
promontori-
um.

cui vulgare nunc vocabulum *S. Alessio*; v millia passuum ab ipsâ urbe Taurominio: ubi angustissimo brevissimoque transitu veluti per portam transitur promontorium, quod vulgò nunc ab imposito castello dicitur *Capo di S. Alessio*; olim autem erat *Ἀργεννον ἄκρον*, id est, ARGENNVM PROMONTORIUM. Ptolemæus in descriptione Sicilia: *ταυρομένιον κατώνια, Ἀργεννον ἄκρον, μεσσηνία*. Id est: *Tauromenium colonia; Argennum promontorium; Messana*. Ex situ autem, quem ei tribuit in tabulâ Ptolemæus, satis clarè liquet, esse idem promontorium, quod nunc *Capo di S. Alessio* vocatur. nam licet in dictâ tabulâ ad x millia ferè est intervallum inter Tauromenium & Argennum promontorium; divi verò Alexii promontorium v tantum millia ab Tauromenio distat: tamen nullum aliud hoc tractu est promontorium: Ptolemæo autem haud rarum, à vero situ aberrare. Cæterò apud Plinium ita legitur, lib. III, cap. VIII: *Opidum Messana; promontorium Drepanum; colonia Taurominium*. Hoc DREPANVM PROMONTORIUM aut corrupto est vocabulo ex illo *Argenno*, aut certè id est promontorium, quod sub *Itála* opido unâ cum Leucopetrâ Italiae promontorio Fretum Siculum ab austro terminat.

CAP. VII.

Taurominium colonia. Naxus. Onobala fluvius; qui & Taurominius. 20
Fanum Veneris. Ara & statua Apollinis ducis. Asines amnis.
Copria litus. Marmor Taurominitanum.

ARGENNVM igitur promontorium proximè sequitur celebris itidem urbs, Græcis *ταυρομένιον & ταυρομένειον*, Latinis aliàs TAVROMENIVM, aliàs TAVROMENIA, & plerumque TAVROMINIVM dicta. vulgò nunc incolis vocatur *Taormina*. Opidani inde sunt Græcis *ταυρομένιται, Tauromenitæ*; at Latinis TAVROMINITANI, sive TAVROMENITANI. Sed antea, quum proximo loco esset sita urbs, dicebatur *Νάξος*, NAXVS. unde opidani *Νάξιοι*, NAXII. Memorantur ipsi & urbs prisca auctoribus, Marciano Heracleensi, Ciceroni, Ovidio, Diodoro, Straboni, Plinio, Silio, Plutarcho, Appiano, Ptolemæo, Athenæo, Eusebio, Porphyrio, Iamblichio, Solino, Festo, Prisciano, Apollonii scholiastæ, Itinerariis Romanis, Martiano Capellæ, Vibio Sequestro, Constantino imperatori. Mela, lib. II, cap. VII: *A Peloro ad Pachynum ora que extenditur, hæc fert illustria; Messanam, Taurominium, Catanam, Megarida, Syracusas*. Plinius, lib. III, cap. VIII: *Messana; promontorium Drepanum: colonia Taurominium; que antea Naxos*. Et mox, de Aetnâ loquens: *Favilla Taurominium & Catanam usque pervenit fervens*. Et Martianus, lib. VI: *Favilla Taurominium Catinamque respertit*. Solinus, cap. XI: *Peloritana ora habitatur colonia Tauromenia; quam prisca Naxum vocabant*. Vibius Sequester, in Catalogo amnium: *Taurominius, inter Syracusas & Messanam: à quo opidum Taurominium. quod opidum aliter Eusebio neora dicitur. Puto legendum, Eusebio Naxos dicitur*. Stephani epitomator: *Νάξος, πόλις Σικελίας*. id est; *Naxos, opidum Siciliae*. Postea verò: *ταυρομένιον, πόλις Σικελίας*. id est; *Tauromenium, opidum Siciliae*. Ptolemæus, in descriptione Sicilia: *ταυρομένιον κατώνια, Ἀργεννον ἄκρον, μεσσηνία*. Id est: *Tauromenium colonia; Argennum promontorium, Messana*. Scholiastes Apollonii, ad *Ἐξοναυτικῶν* lib. IIII; de Aetnâ monte loquens: *Περί ταυρομένιον ἐν ἀπέειδι Φασι βροντῇ ὡς ἀπὸ πλῆθους ψόφου*. id est: *Circa Tauromenium crepitum eius exaudiri aiunt tonitrus similem*. Priscianus, lib. II bis: *A Taurominio Taurominitanus*. Constantinus imperator, Themat. imperii orientalis lib. II, themate Sicilia: *ἔχει ἡ πόλις Ἰπποκράτους τὴν π. Συράκων, καὶ τὸ καλὸν ἄκρον ταυρομένιον*. id est: *Urbes habet insignes, Syracusam & Tauromenium*. Antonini itinerarium: 50

Trajecto	
Messana	XII.
Tamaritio Palmarum	XX.
Per Tauromenium Naxo	XV.
Acio	XXIII.
Catina	IX.

In Tabu-

In Tabulâ quoque itinerariâ, quamvis turbato illic itinere, vocabulum obliqui casus legitur *Tauromenio*. Vni Ovidio, Fastor. lib. IIII, metri causâ dicitur *ταυρομένιον*, hoc versu:

Himeraque & Didymen Agrigentaque Tauromenionq.

Sed & uni Solino, loco proximè scripto, dicitur *Tauromenia*. Cæterùm de opidanis ita Stephani epitomator: *ταυρομένιον, πόλις Σικελίας ὁ πολίτης, Ταυρομενίτης, & ταυρομενίτης*. Id est: *Tauromenium, opidum Siciliae. opidanus, Tauromenita, & Tauromenius*. Athenæus, lib. II & IIII: *Τιμαίος ὁ ταυρομενίτης*. Id est: *Timæus Tauromenita*. Et lib. V: *Φιλίας ὁ ταυρομενίτης. Phileas Tauromenita*. Atque ita in antiquo nummo, quem mox infrâ adponam, est genitivus pluralis Doricus *ταυρομενιῶν*, id est, *Tauromenitarum*. Strabon lib. VI dicitur ἡ ταυρομενία. id est, *Tauromenia terra*.

Vocabuli simul & urbis originem docet Diodorus lib. XIII. *Ἐπ' ἀρχοῦν*, inquit, *ἀθλήσει φορμιῶν*, Ὀλυμπίας ἤχη ἐννεησὴ καὶ ἕκτη. Ἰμίλων δὲ μάγωνα μὲν τὸν ναύαρχον ἀπέστειλε μὲν τὸ ναυτικὴς δυνάμειος, προστάτης δὲ ἀπαλείν ἔπι τὸν λόφον τὸν καλεῖται τὰυρον. ποτὶ δὲ κατελιφθῆς ἦσαν Σικελιοὶ, σὺχνοι μὲν τὸ ἀπὸ τῆς ὄντις, ἡγεμόνα δὲ οὐκ ἔχοντες. τῆς ἡ δὲ τὸ μὲν πρὸς Διονυσίῳ ἐδεδώκει τὴν τὴν Νάξιον χώραν. ποτὶ δὲ ὑπ' ἰμίλων πεισθέντες ἐπεγγαλίαις, τὸν λόφον καταλάβοντο. ὄχυρόν δ' ὄντι τὰς, καὶ τὸ πῦρ καὶ μὲν τὸ πύλεμον ἦσαν αὐτὸν, τὰς ἀειβαλομένους. καὶ τὴν πόλιν, διὰ τὸ μείνειν τὰς ἔπι τὸν ταῦρον ἀθροισθέντας, ταυρομενίον ὠνόμασαν. Id est: *Supremum Athenis magistratum obtinente Phormione, Olympias agebatur XCVI. Himilco vero Magonem nauarchum cum instructâ classe misit; collem, qui Taurus vocatur, pratervavigare iubens. Occupaverant hunc Siculi, magno quidem numero, sed absque certo duce. His pridem Naxiorum terram Dionysius concesserat. sed tunc Himilconis adducti promissis, collem hunc infederant. quem, quod natura munitus esset, non modo tunc, sed etiam post bellum, muro circumdatum incoluerunt: urbemque à mansione in Tauro nuncuparunt Tauromenium. Verùm horum inoblitus, ut videtur, Diodorus postea, ita è diverso tradit lib. XVI: Ἐπ' ἀρχοῦν Ἀθήνησι κηφισοδότα, Ἀνδρόμαχος ὁ ταυρομενίτης, Τιμαίος μὲν, τὸ πρὸς ἰσομάχου συγγενεῖς, πατὴρ αὐτῶν, πλάτῳ ἢ καὶ ψυχῆς λαμπρότητι διὰ φίλων, ἡθροιστὸς τὰς ἑκ τὴν Νάξου, τὴν κατωκαφείσης ὑπὸ Διονυσίῳ, ἀεικλιφθέντας. οἰκίαν δὲ τὸν ὑπὲρ τῆς Νάξου λόφον, τὸν ὀνομαζόμενον ταῦρον, καὶ μείνειν κατ' αὐτὸν πλείων χρόνον, διὰ τὸ ἔπι τὸν ταῦρον μόνως ἀνέμασε ταυρομενίον. πᾶν δὲ τὸ πόλιος ἔπιδοσαν λαμβανόμενος, οἱ μὲν οἰκήτρεις μεράλιος περιεπιπέσαι πλάτῳ, ἢ τὴν πόλιν, ἀξιόλογον ἀξίωμα περιεπιπέσαι, τὸ πλεονταίον ἐν τῷ κατ' ἡμᾶς βίῳ καί οὐκ ἀναστῆσαι τὰς ταυρομενίαις ἐκ τῆς πατρίδος, Ρωμαίων ἀποικίαν ἐδέξατο. Hoc est: Athenis summum gerente magistratum Cephisodoto, Andromachus Tauromenita, Timæi, qui historias conscripsit, pater, vir opibus & animi splendore excellens, quod exsulum Naxi, quam Dionysius exciderat, reliquum erat, hinc inde congregans, collem, qui Tauri nomine Naxo imminet, habitandum illis dedit. & quia ad longum temporis spatium illic subsisterat, à manendo, quod Græcis est μένειν, in Tauro, Tauromenium nuncupavit. quumque subitis opidum hoc incrementis bearetur, factum est, uti & incolæ ingentis opes & urbs dignitatem amplissimam sibi compararet. Nostrâ tandem atate, translatis per Casarem è patriâ Tauromenitis, Romanorum coloniam accepit. Sed posterior hæc potior est narratio; quam Plutarchus etiam in vitâ Timoleontis refert. καὶ κατήχησαν, inquit, εἰς ταυρομενίον τὴν Σικελίας, ὑποδεχομένους καὶ καλεῖν αὐτὰς ἐπὶ πάσαις ἀποδημίαις. Ἀνδρόμαχος, ποτὶ τὴν πόλιν ἔχοντα ἔδωκε δούλον. ἔτι μὲν πατὴρ Τιμαίος ποτὶ ἰσομάχου. ἔπειτα κρείττους τὸ πῦρ δυνασθέντων ἐκ Σικελίας ἡρόμενοι, τὸ πῦρ αὐτῶν πολιτῶν ἡγάτο νομίμως καὶ δικαίως, ἔπειτα τὰς τυραννίδας φανεροῦς μὲν αὐτῶν ἀπεχθῆς καὶ ἀποστρεφόμενος. Hoc est: Tauromenium Siciliae opidum adpulerunt; excipiente eos propense, à quo erant jam pridem accersiti, principe illius opidi Andromachos. Pater hic Timæi historici fuit; longè omnium, qui tunc dominabantur in Sicilia, optimus. Is civis suos legitimo & iusto imperio habebat. neque dissimulabat, omnibus tyrannis infestum se esse & alienum. At longè aliam nominis originem adfert Vibius Sequester, loco proximè citato. ubi, ab anne Taurominio opidum Taurominium denominatum, adfirmat. Non opidum à flumine, sed hoc ab illo nomen traxisse, vel inde patet, quòd etiam tum Augusti Cæsaris temporibus flumen id dicebatur *Onobala*; ut paullo post ostendam. Et situm est Tauromenium in arduo asperrimoque & adscensu difficili monte, ab unâ parte mare Siculum despicens, ab alterâ longè excelsiores rupeis suspiciens, cui monti nomen erat *Taurus*. Conditum igitur fuit in hoc Tauro monte *Tauromenium* opidum ab Andromachos, Olympiadis ciii anno III; ante natum Iesum anno ccc lxxvi. hoc quidpe anno summum Athenis gessit magistratum*

TAVRVS
mons.

stratum Cephisodotus. At Strabo lib. vi, nescio quos sequutus auctores, à Zancleis tradit fuisse conditum. οἰκίσται δ' ἰκανῶς, inquit, ἡ Μεσσηνῆ· μᾶλλον δ' ἡ Κατάνη· ἢ τὸν δ' ἀμφὸν τὸ Ταυρομένιον· καὶ ἡ κατάνη δ' ἐστὶ Ναξίων κλίσμα· Ταυρομένιον δὲ τῶν ἐν Ἰ᾿ ἔλθῃ Ζακκλαίων. Hoc est: Messana satis frequens est incolis. minus tamen, quam Catania. utraque minus Tauromenium. Catania à Naxiis est condita: Tauromenium vero à Zancleis, qui Hyble erant. At idem Strabo, eodem libro antea, Naxum longè alio, quàm cæteri auctores, ponit situ. πόλεις δ' εἰσὶ, inquit, καὶ μὲν τὸ παλαιὸν τὸ ποιεῖν τὸν προῖον, μεσσηνῆ πρώτων, ἐπέτα Ταυρομένιον, καὶ Κατάνη, καὶ Συρακῶσαι. αἱ δὲ μετὰ Κατάνης καὶ Συρακῶσαι ἐκλελοίπασσι, Νάξος καὶ Μέγαρα. Hoc est: Urbes eo in latere, quod fretum efficit, sunt, Messana, Tauromenium, Catania, Syracuse. quæ vero inter Catanam & Syracusas fuere, interierunt; Naxus & Megara. Verum, præter supra scriptos auctores, Strabonis errorem coarguit antiquus in primis & gravis rerum scriptor Thucydides; cuius ætate Naxus etiamtum exstitit. Is lib. vi ita scribit: μετὰ δὲ τῷ Αἰλιβιάδης τῇ αὐτῇ νηὶ ὤλεσε. ὡς ἐς Μεσσηνίαν, καὶ λόγους ποιησάμενος ὡς ζυμμαχίας πρὸς αὐτὰς, ὡς ἐστὶ ἐπέθεν, ἀλλ' ἀπερῆναι, πόλις μὲν αὐτῆς δεξέσθαι, ἀγορῆν δ' ἐξω παρέχειν, αἰπίπλη ἐστὶ τὸ ἔργον. καὶ ὁμοῦς ζυμπληρωσάμενος ἐξήκοντα ναῦς ἐκ πασῶν οἱ στρατηγοί, παρέπλεον ἐς Νάξον. Νάξιον δὲ δεξάμενον τῇ πλεονικασίῳν βασιλέων ἐκομίσθησαν ἅπλιν τὸν Τηρέϊον ποταμὸν. καὶ αὐλισσάμενοι, τῇ ὑστέρῳ ἅπλιν Συρακῶσαι ἐπλεον. Id est: Post hæc Alcibiades Messanam suâ navi transvectus, apud Messanensem de societate ineundâ verba fecit. ubi non persuadet, respondētibus illis, in urbem quidem se nequaquam recepturos, forum tamen rerum venalium extrâ prabituros; trajecit Rhegium. & confestim impletis sexaginta ex omni numero navibus, duces Naxum trajecerunt. à Naxiis postquam intra urbem recepti erant, Catanam navigant. sed quum à Catanensibus non reciperentur (erant quidæ illic, qui Syracusanorum rebus studebant.) subierunt Teriam flumen. ubi stationem eo die quum habuissent, postridiè Syracusas navigarunt. Eamdem Athenienium navigationem & Diodorus eodem ordine refert lib. xiii. Certum igitur jam est, prope Taurum montem, in quo postea conditum Tauromenium, fuisse Naxum: nempe ab eâ montis parte, quæ ad Catanam & Syracusas versùs vergit; ut ex supra scripto Antonini itinere patet. in quo à Messanâ per Tauromenium ad Naxum xxxv ponuntur millia passuum. ex quo numero quum xxx millia & antiquus auctor Strabo, & hodierni tribuant incolæ intervallo, quod est inter Messanam & Tauromenium; v. hinc reliqua manent ad veteris usque Naxi situm: qui ex eo intervallo deprehenditur fuisse apud flumen, quod vulgari nunc adpellatione incolis dicitur *Fiume freddo*, id est, *Flumen Frigidum*. Errant itaque haud modicè nostri sæculi scriptores, qui, sequuti Fazellum, antiquam Naxum eodem situ fuisse tradunt, ubi nunc castellum conspicitur, vulgari vocabulo *Lo Schiso* dictum, in promontorio duobus millibus à Tauromenio positum. quod illi ex veterum ædificiorum ruinis, quæ illic exstant, probare se posse arbitrantur. PORTVM heic quondam fuisse, uti etiam nunc est, *Tauromenitanorum*, omninò ego censeo. Citra flumen Frigidum, id est, ad sinistram eius ripam fuisse Naxum positam, patet ex Plinii descriptione; quæ talis est dicto lib. iii, cap. viii: Colonia *Taurominium*; quæ antea *Naxos*. flumen *Asines*. mons *Aetna*. Scopuli tres *Cyclopus*. Portus *Vlyssis*. colonia *Catana*. Sed maxime ex hisce Thucydidis verbis, lib. iii: Μεσσηνίοι δ' ἐν τῷ πρώτῳ πανδημῶν καὶ γλῶ καὶ τῶν ναυσὶν ἀμα ἐπράττεσαν ἅπλιν Νάξον, πλὴν Χαλκιδικῶν, ὁμοῦρον ἔσαν· καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς ποιησάμενος ἐστὶν Νάξιος, ἐδόξω πλὴν γλῶ· τῇ δ' ὑστέρῳ, τῶν μὲν ναυσὶν ἀμα ἐπλεονικασίῳν τὸν Αἰλιβιάδην ποταμὸν, πλὴν γλῶ ἐδόξω, τῶ δὲ περὶ πρὸς πλὴν ἰσθάλον. Id est: Messeniorum interim omnis populus terrâ pariter ac navibus adversus Naxum Chalcidicam, finitimam urbem, proficiscitur. Ac primo quidem die intra muros repulsis Naxiis, agrum populabantur. postridiè verò circumnavigantes ad Acesinem amnem, agrum inde vastant; pediatu opidum oppugnante. Quamquam unâ syllabâ ne hic Thucydidis fluvius variet ab illo *Asine* Plinii; tamen unum eundemque esse, ex utriusque descriptione clarissimè patet. Vtrum verò vocabulum correctius sit, *Acesines*, an *Asines*, equidem dubito. apud Vibium tamen idem legitur *Asinius*, in Catalogo annium. *Asinius*, inquit, *Catina*, in litore *Tauromenitano* desluit. Quomodò Catanæ flumen in Tauromenitano litore esse possit, quum Taurominium à Catanâ, quæ vulgò nunc est *Catania*, millia distita sit xxx amplius, equidem nescio. At confudisse heic Vibium Catanensem agri flumen *Acium* cum Tauromenitano *Asinio*, mox infra patebit. In Thucydidis exemplaribus ve-

Naxus urbs.

PORTVS Tauromenitanorum.

reor, ne corruptum illud sit *Ακείνης* quo nomine flumen vocatur Perfarmeniorum, in Euphratem defluens, Procopio Perficar. rer. lib. 1: & item aliud Tauroscytharum, Plinio lib. 1111, cap. XII: item Indorum aliud, eidem Plinio lib. VI, cap. XX. Est igitur vetus ille in Sicilia *Ακείνης*, ASINES, sive ASINIUS fluvius idem, qui hodie vulgò accolis vocatur *Fiume freddo*, v millibus passuum ab Tauromenio in mare Siculum frigidissimis copiosissimisque aquis defluens.

ASINES
sive Asinius fl.

Inter fluvium Frigidum & Tauromenium, duobus milliaribus ab hoc, uno ab illo, alius est amnis, vulgò accolis nunc *Cántara* dictus, priore isto longè maior. hic ille est, qui Appiano *Ονοβάλας*, ONOBALA, Vibio verò *TAUROMINIUS* adpellatur. Appiani verba, Civil. bellor. lib. V, sunt ista: *Ελθών δὲ ὁ Καίσαρ ἐπὶ τὸ Ταυρομνιον προσέπεμψε μὲν, ὡς ὁ Ἰσθαξόμην ἐαυτὸν· ἔδεξαυμένων δὲ τῶν Φοερῶν, παρέπελθε τὸν περὶ τὸν Ονοβάλαν, καὶ τὸ ἱερὸν τὸ Ἀφροδισιον, καὶ ὤρμιστο εἰς τὸν Ἀρχηγέτην, αἰχίων τὸν θεόν, ὡς χάρματα θησάμην ἐσταύθα, καὶ διαπλοχέων τὸ Ταυρομνιον.* Hoc est: *Tauromenium delatus Caesar, promisit, qui deditioem poscerent. quum verò presidarii eum non admitterent, praternavigato flumine Onobala & Veneris fano, ad Archegetam adpulit: precatus Deum, positis ibi castris oppugnaturus Tauromenium.* Quum nullus alius sit inter Frigidum sive Asinem fluvium & Taurominium opidum amnis, nisi quem hodie *Cántaram* vocari dixi; extra controversiam est, hunc esse istum *Onobalam* Appiani: eundemque dictum *Taurominium*, quia proximè opidum *Taurominium*, à III scilicet millibus, fluebat.

ONOBALA
fl. qui & Taurominius.

Cæterò *Αφροδισιον* istud, id est, *VENERIS TEMPLVM* sive *FANVM* ad dextram fuisse ripam *Onobalæ*, *Απόλλων* verò *Αρχηγέτης βασιμὸν καὶ ἀγαλμάλιον*, id est, *APOLLINIS DVCIS ARAM & PARVAM STATVAM* citra *Asinis lævam* ripam atque veteris *Naxi* locum, necesse est; quando duo isti amnes vno tantum exiguo inter se distant milliari. *Aram* istic fuisse dicti *Apollinis*, ex *Thucydide* disco. qui sub initium libri VI, enarratis antiquissimis insulæ incolis barbaris, *Βάρβαροι μὲν οὖν*, inquit, *ποσίδε Σικελίαν καὶ ἄνω ὤκησαν. Ἐλλείων δὲ πρῶτον Καλκιδεῖς ἐξ Εὐβοίας τῶν Δωσῶν μὲν Θεαλέως οἰκίεσθαι, Νάξου ὤκησαν, καὶ Ἀπόλλωνος ἀρχηγέτης βασιμὸν, ὅς τις τὸν ἕξω τῆς πόλεως ἔστιν, ἰδρύσαντο· ἐφ' ᾧ, ὅστιν ἐν Σικελίᾳ θεῶροι πλοῦσσαν, πρῶτον οὕτως.* Hoc est: *Barbare igitur tot numero gentes atque ad hunc modum Siciliam incoluerunt. Cæterum Græcorum primi Chalcidenses, ex Eubœa classe profecti cum Theocle colonia ductore, Naxum condiderunt, & aram Apollinis ducis, qua nunc extra urbem visitur, extruxerunt: ubi, quoties è Sicilia solvunt, oraculum petitori, primum sacrificant.* At de statua Appianus verbis proximè perscriptis hæc continuò subnectit: *ὁ δὲ Ἀρχηγέτης Ἀπόλλωνος ἀγαλμάλιον ἔστιν, ὃ πρῶτον ἐστήσαντο Νάξιον οἱ εἰς Σικελίαν ἀπακισθῆσοι.* id est: *Archegeta est Apollinis parva statua, quam primum dedicarunt Naxii coloni, missi in Siciliam.* Erravit igitur jam iterum *Fazellus*, *Archegetæ* templum ad ipsam urbem *Tauromenium* fuisse, ex quibusdam veteris ædificii vestigiis conjiciens. Sed peius erravit *Goltzius*, *Andromachum, Tauromenii conditorem*, adfirmans, *Archageta signum secum à Naxo extulisse, templumque ipsi apud Tauromenitanos extruxisse.* quod etiam numismata ipsorum & symbolo & nomine testari ait. Horum numismatum unius typos huc adposuisse, operæ sit pretium.

VENERIS
fanum.

APOLLINIS
ducis ara & statua.

50

At potuere *Tauromenitani* etiam extra novæ suæ urbis mœnia coluisse *Archageta* apud *Naxi* locum: ubi ara atque statua eius cùm *Thucydidis* tum *Augusti*, & post hunc etiam *Adriani* imperatoris & *Appiani* temporibus fuit sita. Cæterum *Αρχηγέτης*, sive, *Doricâ* dialecto, *Αρχαγέτης* dicebatur *Απόλλων*, quia colonix in *Siciliam*

cilium deducendæ fuerat *dux & auctor*. sic enim apud Pindarum est, Pythior.
odâ v; ubi de Cyrenesi coloniâ, è Therâ insulâ in Africam deductâ, loquitur poeta:

Ὁ δὲ Ἀρχαγέτης δάκεν Ἀπίλων
Θήρας αἰνῶ Φέβω,
Ὁ Φεγ μὴ παμῖα
Κυρενας ἀπλῆς
Γένοιτο μαντομασίην.

Id est:

*Dux & auctor dedit Apollo
Feras gravi metui;
Ut ne moderatori
Cyrenes irritus
Foret in oraculis.*

Ad quæ ita scholiastes: Ὁ δὲ τῆς δότικίας δεχηγέτης Ἀπίλων τὰς θήρας εἰς Φυγίω παρῶρ-
μησεν, ὅπως αἰ μὴ τῶ βασιλεῖ τῆς Κυρῆως, τῶ Βάβω, ἀπλῆς ἦμοιο καὶ ἀνοικισθῆ ἢ Κυρῆω. καὶ
τῆ το αἰνῶ Σωάδων ὁ Δίδυμο, ἕως δότιδωσιν. Ἐπεὶ ὁ Ἀπίλων ἐξήρσεν οἰκίσαι τῶ Κυρῆω,
αἰπῶ ἐβῆτο ἔ Φυγίω τὰς θήρας. Hoc est: Colonia auctor & auctor Apollo, feras in fu-
gam abegit, ne regi Cyrenes Batto irrita foret atque deserenda Cyrene. Atque hoc, cum eo
consentiens, Didymus ita reddidit: Postquam Apollo oraculo suo iussit condere Cyrenem, effecit
simul, uti fera aufugerent. Quia igitur idem Apollo auctor per oraculum fuerat
Theocli & Chalcidensibus novæ in Siciliam deducendæ coloniæ Naxi; aram ei & 20
statuam, quamprimum ad insulam adpulerunt, in litore eius ad finistram Asinis flu-
vii ripam excitarunt.

VENERIS fanī mentio quoque fit in Vaticanâ adpendice Proverbiorum, ab
omnis eruditionis simulque integritatis rarissimo exemplo, Andréâ Schotto, nuper
editâ. ubi ita legitur: Γέρρα ἀμαξία. Γέρρα Σικελοὶ λέγουσι τὰ ἀνδρῶα καὶ γυναικῖα αἰδοῖα,
τῶ ἢ ἐν Σικελικῇ μάξω ἦνδρος Πιθαλαόσιον Ἀφροδίτης, ἐν ᾧ μεγάλα αἰδοῖα ἀνέκειτο. Quæ ita
equidem illic verba sunt: *Gerra plaustrales. Siculi Gerras vocabant virorum mulierumque
pudenda. Erat autem in Sicilia litore sanum Veneris, ubi talia dedicata. Addidit verò in
commentationibus prædictus Schottus; Quid Maxia, adhuc quero. Gerras Siculas* 30
etiam Aufonius celebrat, & Plautus. Scilicet, quia sequebatur vox μάξω, legendum
susplicatus est, Γέρρα Μαξία. Verum legendum esse, ἐν Σικελικῇ Νάξω, & hinc Γέρρα
Νάξια, quàm manifestissimè ex supra adlatis liquet. Σικελικῶν autem hanc adpel-
larunt Νάξον, quia & alia complura erant loca eodem nomine. Integra igitur pro-
verbii verba sic scribenda: Γέρρα Νάξια. Γέρρα Σικελοὶ λέγουσι τὰ ἀνδρῶα καὶ γυναικῖα αἰ-
δοῖα. τῶ ἢ ἐν Σικελικῇ Νάξω ἦνδρος Πιθαλαόσιον Ἀφροδίτης, ἐν ᾧ μεγάλα αἰδοῖα ἀνέκειτο. Id est:
Gerra Naxiaca. Siculi gerra vocabant virorum mulierumque pudenda. Erat autem ad Sicilia
Naxum Veneris sanum in litore, in quo præmagna pudenda dedicata. Corruptionem istis
verbis puto peperisse aliud Græcorum proverbium, quod apud Apostolium est,
Ἡ μάξα ἀμαξία, id est, Verba plaustralia. Sed illud apud Svidam quoque legitur ita: 40
Γέρρα καὶ Σικελοὶ τὰ γυναικῖα καὶ ἀνδρῶα αἰδοῖα. id est; Gerra Siculis sunt muliebria ac
virilia pudenda. Hinc & Etymologus: Γέρρα λέγουσι τὰ γυναικῖα αἰδοῖα καὶ Σικελοὶ.
id est: Gerra dicuntur Siculis pudenda muliebria. Hesychius & Favorinus: Γέρρα, τὰ
γυναικῖα καὶ ἀνδρῶα αἰδοῖα: id est: Gerra, muliebria & virilia pudenda. Hinc illud Au-
fonii, in epistolâ ad Symmachum, quæ Idyllio xi præfixa: *Misi itaque ad te frivola,
gerris Siculis vaniora. Quo genere id vocabulum Aufonius formatum voluerit, equi-
dem nescio. at Plautus certè & Cælius feminini esse generis voluerunt. Plautus, in
Asinariâ:*

— Fidelicet Solon est,
Leges ut conscribat, quibus se populus teneat. gerra.

Qui sese parère adparent huius legibus, profectò

Numquàm bona frugī sent: dies noctesque potent.

Nonius Marcellus: *Gerra, nugæ, ineptia. & sunt Gerra fascini, qui sic in Naxo insulâ Ve-
neris ab incolis adpellantur. Plautus, Asinariâ: Gerra, qui sese parère adparent huius legibus
profectò. Idem: Hic aderis, credo, congerro meus. ut collisor meus; qui eandem exercet nu-
gas. Cælius, Portitore: Cur depopulator? Gerra. Rectè heic Marcellus fascinos inter-
pretatur, quæ αἰδοῖα dicebantur Græcis. at in eo erravit, quòd non Sicilia opido,
sed uni è Cycladum insularum Naxo id templum Veneris, in quo gerræ erant dedi-
catæ*

cata, tribuerit. Ad Siciliae Naxum fuisse istos fascinos, cum supra citatus proverbii commentator Graecus, tum Aufonius & Svidas & Etymologus, quadruplicata auctoritate confirmant. His adde & Pompeii Festi auctoritatem; cuius haec sunt verba: *Gerra, crates viminea. Atheniensis, quum Syracusas obsiderent, & crebro gerras poscerent, irridentes Siculi, gerras clamitabant. unde factum est, ut gerra pro nugis & contemtu dicantur.* In Sicilia natum hoc proverbium, fatetur Festus; quamquam veram eius primamque originem ignoraverit.

Ceterum *Veneris hoc templum* quando & a quibus prope Naxum fuerit conditum, nusquam adnotatum reperio. *Apollinis Arcegete aram & statuam unam cum ipsa urbe Naxo a prima Graecorum in Siciliam deducta colonia fuisse erectas, supra e Thucydide intelleximus.* Cum hoc Strabo etiam consentit super ipsius urbis conditoribus, dicto lib. vi: ubi, enarratis loco proximè scripto urbibus; *φησι η ταντας ε φορσ, inquit, πρωτας κλυθλων πολεις ε κλυθιδας εν Σικελια πεντεκαδεκατη ημερα μετ τω Τρωικα. ου γαρ ποτερον δεδωκα πα λησηρα των Τυρρλων, και πτω αμοπητα των πωτη βαρβαρων, ως τε μηδε και εμπορων πολιν. Θεακλεα δ' Αθλωντων παρενεχθεντα ανεμοις εις τω Σικελιαν, κλυθουσην πτω εδνειαν των ανθρωπων ε τω ζερετω τ ηης επανελθοντα η, Αθλωντας μδ μη πεισαι, Χαλκιδεας δε ου εν εθνοια συχνης εδραλαθοντα, ε των Ιωνων Ιωνες, επι δε Δωριεων, οι πλειες ησαν μεγαρεϊς, απλοσαι. τες μδ ου Χαλκιδεας κλυτα Ναζον, τες δε Δωριεας μεγαρεα αι μδ ου πλειες εκει ειναι.* Hoc est: *Ephorus primas vixisse in Sicilia Graecicas fuisse urbis tradit, atate post bellum Troianum xv. priores quidam Graecos Tuscorum latrocinia & incoletium barbarorum feritatem adeo reformidasse, uti ne mercatura quidem faciunda gratia eo navigaverint. Theoclem vero Atheniensem ab instituto cursu ventis eo abreptum, cum hominum vilitatem & inertiam tum soli bonitatem adnotasse. quumq, domum reversus, Atheniensibus, uti coloniam eo mitterent, non persuaderet: adscito magno Eubaeam incoletium Chalcidensium numero, item Ionum Dorienstumq, quorum maior pars Megarenses erant, in Siciliam navigasse. ac Chalcidensibus quidem Naxum, Dorienseis Megara condidisse. Verum urbes istae haud amplius exstant. Et Marcianus Heracleensis, in Orbis descriptione:*

ΕΙΘ' Ε κλυθιδας

30 Εχε πολεις, ως φασιν, απο των Τρωικων
Δεκατη ημερα μετ πέντε Θεακλεες εδλον
Παρεχ Χαλκιδεων λαβοντα. μετ δ' ετ ημερα
Εκ των Αθλωντων. ε Κωηληθον, ως λογσ,
Ιωνες, ειτα Δωριεϊς οικητηρες.
Στασιος δ' εν αυταις ημερα ης, οι Χαλκιδεϊς
κλυθουσι Ναζον, οι μεγαρεϊς δε πτω τ ελαν.

Hoc est: — Post haec Graecae

40 Habuit urbis: ut ferunt, post bella Troiana
Quinta decima atate; Theocle classem
A Chalcidensibus accipiente. erat autem hic genere
Atheniensis. conveneruntq, ut fama est,
Iones Dorienseque coloni.
Seditione autem inter eos exorta, Chalcidenses
Condiderunt Naxum, Megarenses vero Hyblam.

Theoclem cum Chalcidensibus ex Eubaea insula in Siciliam profectum, condidisse Naxum Olympiadis xi anno i, post Troianum bellum anno cccclviii, ante natum Iesum 10 cxxxvi, supra cap. ii demonstratum est. Stetit igitur ea urbs annis cccxxiii; donec a Dionysio, Syracusanorum tyranno, everteretur, Olympiadis cxiv anno ii, Euclide summum Athenis gerente magistratum. sic enim Diodorus lib. xiiii: *Αθλωντας μδ μετ αρχων Ευκλειδης, * * * Διονυσιος η, ο τ Συρακουσιων τυραννος, επιδη τ παρς Καρχηδονιες εβρωλω επιηαλο, τ η κτ τ πολιν εασιων απηλλαλο, τας ημερες τ Χαλκιδεων πολης εαποθεν παρσαγαγεαχ. αυται δ ησαν, Ναζος, Κακωνη, Λεοντινοι. ττων δ επιθυμει κυριωση Διγα το Κωσολζην αυταις τη Συρακουση, ε πολλας αφορμας εχον παρς τ αυζησιν τ δυνασειας. * * * μετ η πωτα Προκλης, ο τ Ναζιων αφηγυμδρος, επωγγελιων μερεθη πρδεις, παρδουκε τ πατρηδα τω Διονυσια. δε τας δωρεας διαθιδες τω παρδιδουλι, η τας συζημεις αυτα χαρισιμετα, τ πολιν εζηλωραποδισατο. ε τας μδ κλησς εφηκε τις ερωλωτης Διαρπιασαι, η τα τειχη ε τας οικιας κατασκαψε. * τλω μδ ου τ Ναζιων χωρον Σικελις τις ημεροσιν εδωρησαιτο.* Hoc est: *Euclide summum Athenis magistratum gerente, Dionysius, Syracusanorum tyrannus, postquam*

quam pacem cum Carthaginensibus fecerat, seditionisq; urbanae tumultus pacaverat, vicinas Chalcidensium urbis ditioni suae adicere properavit. Erant autem, Naxus, Catana, & Leontini. His ideò potiri cupiebat, quòd & contermina Syracusis essent, & magnam amplificandi imperii commoditatem ipsi prestarent. Haud multo post: Postea etiam Procles, Naxiorum ductor, magnitudine promissorum adductus, patriam Dionysio prodidit. qui, praemis proditori exsolutis, & cognatis insuper concessis, reliquam civium multitudinem servituti addidit: horum fortunas militibus diripiendas tradidit; murosq; & aedificia destruxit. * agrumq; Naxiorum finitimus Siculis donavit. Anno demum xxxvii post Andromachus, ut supra ostensum, Timæi historici pater, exfulum quod reliquum fuit hinc inde congregans, urbem his in proximo Tauro monte condidit Tauromenium, quam illi inhabitaverunt per cccxi. 10
citer annos; donec ab Augusto Casare, ipsis nescio quò translatis, COLONIA Romanorum eò deducta fuit; teste supra citato Diodoro, in lib. xvi: & item Plinio ac Solino, locis supra scriptis. Inter praecipuas hinc semper ad nostram hanc usque ætatem connumerata fuit insulae urbis. unde etiam illud Constantini Porphyrogenetae, in Themat. imperii orient. lib. ii themate Siciliae: Ἐχει ἡ πόλις Ὀπισσίμους, ἢ τὴν Συρακούσων, καὶ τὸ καλῶμενον Ταυρομενίον, καὶ τὴν Ἀκράγαντα, καὶ τὰς λοιπὰς πόλεις, τὰς ἰδιῶν ἡγεμονίας, τὰς ἡγεμονίας τῶν τῶν Σαρακηνῶν. Id est: Habet urbis praecipuas, Syracusam, Tauromenium, & Agrigentum; & ceteras, quae partim desolatae, partim à Saracenis occupatae sunt. Atque haec sunt, quae de origine ac variâ fortunâ Naxiorum sive Taurominitanorum apud antiquos auctores adnotata leguntur. 20

COPRIA, sive Sterquilinium, litus Taurominitanum.

De cætero litus Taurominitanum dictum fuit olim STERQUILINIVM, Græcis accolis Κοπεῖα, COPRIA. cuius adpellationis causam tradit Strabo lib. vi, in descriptione urbis Messanae. Δείκνυσι, inquit, καὶ ἡ Χάρυβδις, μικρὸν πρὸ τῆς πόλεως, ἐν τῷ περὶ μῦθῳ, βάρβος ἐξαισίον, ἐξ ὧν αἱ παλιῖροιαι εἰς πορθμῶν κατὰ γὰρ ἐν Ὀφουῶς τὰ σκάφη, τραχηλιζέμενα μὲν σπρεφῆς καὶ δίνης μεγάλης. κατὰ πέντων ἢ ἐξαποθέτων τὰ ναυάρια τῶν αὐτῶν πρὸς ἡἰονα τῶν Ταυρομενίως, καὶ καλῶν τῶν εἰς σωματώματος τέρας Κοπεῖαν. Hoc est: Monstratur & Charybdis, paullo ante urbem in freto, profunditas quadam prodigiosa; in quam freti æstus ob naturam loci faciliè abripiunt navigia inversa, cum circumagitatione & fluctus procellâ ingenti. quorum absorptorum & dissolutorum fragmenta ad litus devolvuntur Taurominitani agrî. quod ab hoc argumento Κοπεῖα, id est, Sterquilinium vocatur. Hinc Latinus Pacatus, in panegyrico, 30
Theodosio imperatori dicto: Noster ille pirata, quidquid undecumq; convenerat, id, nobis sibiq; periturnum, in illam specus sui Charybdim congregabat. Charybdim loquor? quæ, quum plena navigia sorbuerit, dicitur tamen rejecitare naufragia, & centortas fundo rateis Taurominitanis litoribus exponere. Et Silius, lib. xiiii:

Et qui correptas sorbentem verticis haustu,
Atque iterum è fundo jaculantem ad sidera puppeis,
Taurominitanâ cernunt de sede Charybdim.

Seneca, epistolâ lxxviii: Charybdis an respondeat fabulis, perscribi mihi desidero. & si fortè observaveris, fac nos certiores, an verum sit, quidquid illo freti turbine abreptum est, per multa millia trahi conditum, & circa Tauromenitanum litus emergere. Servius, ad Virgilio 40
Aeneid. lib. iii: Charybdis sorbet universa, quaprehendit; & secundùm Sallustium, ea circa Tauromenitanum egerit litus. Et exiguo post; Sallustius: Quòd fortè inlata naufragia sorbens gurgitibus occultis millia sexaginta Tauromenitana ad litora trahit. Quum xxx, ut antea dictum, sint millia passuum à Messanâ ad Tauromenium; hunc numerum è Sallustii historiis transcripsisse Servium, haud dubium est.

MARMOR Taurominitanum.

Porro ad idem Tauromenitanum litus quum nobilissimum totius Siciliae simul & Italiae sit marmor varii coloris in Peloro monte; Hiero, Syracusanorum rex, in stupendâ illâ domo veriùs quàm navi suâ eo usus est. Athenæus lib. v: Ἦν δὲ καὶ βαλανεῖον τετραγωνοῦ περιελάσας χαλκῆς ἔχον τρεῖς, καὶ λατῆρα πέντε μετρητῶν δεξιῶνον, πικίλον δὲ ταυρομενίως lib. Id est: Inerat praeterea & balneum, cum caldarius tribus aneis, & solio è Tauromenitano lapide vario; quod metretas capiebat quinque. Abruptum litus quum sit inter ipsum Tauromenium & Savócâ amnem, scopulosque objectos in æquore habeat, hinc ita Iuvenalis poeta, in Satyrâ v:

Mullus erit domino, quem misit Corsica; vel quem
Taurominitana rupes.

Cæterùm in supra perscripto Antonini itinere locus memoratur inter Messanam & Tauromenium TAMARITIVM PALMARVM; hoc itineris ordine:

A Trajecto

<i>A Traiecto</i>	
<i>Messana</i>	XII.
<i>Tamaritio palmarum</i>	XX.
<i>Per Tauromenium Naxo</i>	XV.

Corruptum esse istud loci nomen, minimè dubitandum. quid enim tam commune esse potest *palmis* cum frutice humili *tamarice*, uti huic ab illis cognomentum sit quaeritum? Equidem haud ignoro, cum, qui Antonini itinerarium superiori anno unà cum Ptolemæo edidit, atque in eo omnia vocabula pro libitu suo in accusati-
 10 vus casus redegit, correxisse eas voces in *Tamaricium sive Palmas*. verùm hæc divi-
 natio potiùs quadam fuerit fortuita, quàm quòd certis è documentis ita scriben-
 dum dispexerit. ego verò vereor, uti ea correctio probior sit illà, quàm sequenti
 mox loco adhibuit; ubi per summam historiarum imperitiam, extritâ præpositione
Per, scripsit *Tauromenium Naxon*. scilicet, quia, Plinii & Solini inductus verbis,
Naxum & Tauromenium unum eundemque locum esse censuit. Poterat tamen apud
 Antoninum scriptum fuisse, *Tamaricum & Palmarum*. quo casu ipse id scripserit An-
 toninus, incertum est; quando barbari postmodum eius exscriptores per omnes
 ferè casus vocabula in dicto Itinerario variaverunt; ut & in Tabulâ itinerariâ. Cæ-
 terum locus ipse ex intervallis, x millium à Tauromenio & xx à Messanâ, ad Nisi-
 amnis ostium fuisse deprehenditur.

20

CAP. VIII.

Aetna mons. Templum Vulcani.

Post Taurominium & Onobalam Asinemque amneis sequitur AETNA MONS;
 Catanae urbi & omni huic litori imminens. Memoratur auctoribus innumeris.
 tanta scilicet eius, ob magnitudinem & incendia, omni ævo fuit celebritas.
 Plinius, lib. III, cap. VIII: *Colonia Taurominium; quæ antea Naxos. flumen Asines. mons*
 30 *Aetna; nocturnis miris incendiis. crater eius patet ambitu stad. XX. favilla Taurominium &*
Catanam usque pervenit fervens: fragor vero ad Maronem & Gemellos colleis. Scopuli tres
Cyclopum. Portus Vlyssis. colonia Catana. Mela, lib. II, cap. VII: *Montium Eryx maximè*
memoratur, ob delubrum Veneris, ab Aeneâ conditum: & Aetna; quæ Cyclopas olim tulit, nunc
adsiduis ignibus flagrat. Ptolemæus, in descriptione Siciliae: *ὄρη ἢ ἐνομασία ἐν τῇ ἡσπέρῃ τῇ*
Αἴτῃ καὶ ἐκράτης. id est: *Montes in hac insulâ celebres sunt Aetna & Cratas.* Catullus, poë-
 maticè LXVIII:

Quum tantum arderem, quantum Trinacria rupes.

Ovidius, Tristium lib. V, eleg. II:

Vel rapidae flammis urar patienter in Aetna.

40 Strabo, lib. V I: *Ἰπέραια τῆ μάλις τῆ Κατάνης ἢ Αἴτῃ, καὶ τῶν ἐπὶ οὐρανῷ κρατῆρας παθῶν πλεί-
 στον κτηνωτέ. Ἐ γὰρ οἱ ῥύακες εἰς τὴν Κατάναιαν ἐγγυπέτω κατὰ φέρονται· καὶ πρὸς οὐρανῷ ὄσσειας
 οὐαὶ πηρύλληται, τὸν Ἀμφινομον καὶ τὸν Ἀναπίαν· οἱ τὰς γονείας Ἰπὶ τῶν ὠμων δὲράμφοι διέσωσαν
 Ἰπὶ φερομένης ἔκαστα. Id est: Aetna mons maximè Catanae supernè imminet: eorumque, quæ
 crateres montis efficiunt, potissimam partem urbs ea percipit. nam & ignis fluxus fervidi
 proximè in Catanensem agrum deferuntur; & facinus piorum filiorum, Amphinomi & Ana-
 pie, qui ingruente eiusmodi malo parentes, humeris sublato, eripuerunt, isti loco adsignatur.
 Et eodem libro postea: Πλησίον δὲ τῶν Κενταύρων ἐστὶ πόλις μα, ἢ μικρὸν ἔμπεδον λεχθεῖσα
 Αἴτῃ, οὐρανῷ ἀναβαίνοντες Ἰπὶ τὸ ἄρσος δεχομένη, καὶ ἀναπέμπουσα. ἐπιπέθον γὰρ δόχη τῆ ἀκρω-
 ρείας. Ἐπὶ δὲ ψιλὰ πᾶ ἀνω χωρία καὶ πηρώδη, καὶ χόνος μετὰ ἔχρητων. τὰ κατω δὲ δρυμῶν ἔ-
 50 φυταίαις διέληται παύδοταις. Ἐ οἴκη ἢ λαμβάνειν μετὰ βολὰς πηλὰς τὰ ἀκρω ἔσσειας Δία τὸ νέμεν
 ἔσσειας, τὸ πρὸς εἰς ἓνα κρατῆρα συμφορομένη, τὸ πρὸς ἀριστερῶν. καὶ τὸ πρὸς ῥύακας ἀναπέμπουσας,
 τὸ πρὸς φλόγας καὶ λιγυρῶν, ἀλλοῦ δὲ ἢ καὶ μύδρας ἀναφυσάσκει. ἀνάγκη ἢ τοῖς παθεῖσι τὰ τοῖς τῶν πρὸς
 γλυκῶν πρὸς συμμειβάσκειν, καὶ τὸ σμίαι ἐπί τῃ πλείω καὶ τῇ Ἰπὶ φάνειαν τὸ πέρειξ. Οἱ δ' οὐκ οὐκ ἀνα-
 βάταις, διηγουῦτο ἡμῖν, οὐ κατὰ λάσειον ἀνω πείδιον ὀμαλὸν, ὅσον εἴκοσι σπείδιον τὸ ἀεὶ μετρεῖον, κλειόμενον
 ἐφρῶν πηρώδει, τῆς πρὸς ἔχοντι, ὡς πρὸς δὲ ἀναβάσει τὰς εἰς τὸ πείδιον πεσελθεῖν βυλομένης.
 ἐφρῶν πρὸς τὸ μῖσον βυλὸν πηρώδη τῶν χροῶν, οἱ πρὸς ἔ ἢ Ἰπὶ φάνειαν καθωροῦτο ἔ πείδιον. Ἐπὶ δὲ ἔ
 βανὲ πρὸς ὀρθῶν Διανεστῆς εἰς ἔχοντι, ὅσον Διανεστῶν πείδιον ἡρεμοῦ, (εἶναι γὰρ καὶ νλευμῖαν) εἰκά-
 ζεν δὲ*